

Call no: B. (NS)Gn46

Imprint: Prague : Druck von Gottlieb Schmelkes, 1903.

Collation: 1 broadside ; 41 x 25 cm.

הערות: התחלה: ויהי בשנת תרנ"ג לפ"ק הסכימו מנהיגי ופרנסי עירנו, עיר
פראג, להוציא מחשבתם...

Subject: Yahrzeit.

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

ויהי בשנת תרנ"ג לפ"ק הסכימו מנהיגי ופרנסי עירנו, עיר פראג הצירה, להוליא מחשבתם אשר יזמו זה כמה שנים מקודם, מן הכח אל הפועל, להטיב את מצב בריאות יושבי העיר ע"י הריסת בתי ושווקי אותו חלק העיר הנקרא בפי כל "עיר היהודים" על כי בחלק הקטן הזה ישבו מעולם בתיים הישנים ובמבואות האפלים אבותינו הקדושים והטהורים, שמחים בחלקם, וששים לעשות רצון קונם, לעבוד עבודה זו תפלה בבתי כנסיות ובבתי מדרשים, מהם גדולים ומפוארים ומהם קטנים ונחמדים. אך אלה לא נמלאו עוד בחלק העיר הזה יהודים גבירים, כי אם מעט מועד עניים מרודים, לרוב ישבו גם דלת העם אשר לא מננו עמנו, מרובים באוכלוסין בדוחק פרנסת לחם נר ומים לחץ מזרות נשברים ומטונפים ע"י יאורים לא טהורים, מי נהר מושכים רפש בתיים ופסכים. בלוק העמים רבו בזה התלואות, גם כל חלי וכל מחלות מלאו קן בדירות הוותיקות, ובבתי הכלאים גם מוקצי מות נבואות, ונחפשו מזה על כל העיר העליזה, גם יושבי קנה האחרון היו להם לביזה. והדת ניתנה מטעם המלך והיועצים, להקזיק כח מושלי העיר ולעלותם להסכים, להרוס הבתים לננותם חדשים, להרחיב החולות ולהעמיק הנאות, וכמו שהמלך בדינו פורן גדר לעשות לו דרך כרונו, כן יוכלו מושלי העיר לפיון גדר עולם בצלחתם. ולהרוס בלי הדלל כל עומד כנגדם. מכח הרשאה הזאת התנכלו במיעצות, להרזיב את הויז' הנקראת פולני-גראד (ע"ה ע"ה היזה מנבלת מלך נהר וולטאווא את בית עלמון הישן נוסף) בלא השגחה אדינא דבר מלרא, בהשגח גבול על חלק גדול בערך 1800 מטר. מבית עלמון הנ"ל, אשר בו נגמו גויות אבותינו ז"ל מנוחתם כבוד זה שנים מאות, למנוחת עולם עד יעת קץ הפלאות. מהיום ההוא והלאה לא נזנו ולא שקטנו מלפני חסדנות, להפסד העלה הרעה הזאת — בעויה יגענו ולא מלאנו. הלענו דברינו בפי כל יושבי מדין, הן גדולים והן קטנים ואין קול ואין קשב. קדמנו פני גדולי המדינה, יושבים ראשונה במלכות, בהכנעה ובנפילת אפים, לשוא יגענו, לא הטו לנו אונים. בשנת תרנ"ו עלתה בדינו להרגיע את קהל שרי מחוקקי המדינה (בעהמישען לאנדטאג) להרים קולם בעדנו למנוע את מנהיגי עירנו, מעשות ובלה בואת בישראל, גם למשמעתם לא סרו, גם בלע כסף לא לקחו, כי מוכנים היינו לשלם סך יותר מששים אלף כתריום, אם ינחמו על הרעה אשר דברו לעשות, לא השניחו על הכסף, רק על חלק יפה ממנחם קברינו נתנו עיניהם. — בלא עזר ותרופה מכל לך לא נשאר לנו, כי אם להגיל את עממות היקרים, לבלתי יתעוללו גם זרים, ולכן הננו עומדים על המשמרת, להרים את אבני הזכרון בערך שני אלפים מלכות, מפותחות פיתוחי חותם קדש, ממלכס ומקומס, ולהעמידם על מקומות פנוים ממקום קדוש הזה, ולחפור את הקרקע לקט העלמות ולחטט אחריהם, שלא יחסר מהם מאומה, ולהלעיטם על משכבתם במקום פנוי סמוך לביה"כ קלוזין, שם ינחו מנוחת עולם, ונפשות הקדושות יליכו טוב בעדינו, בני ח"ק ג"ח ס"פ ובעד כל ישראל אמן.

בחדש סיון שנת תרס"ג לפ"ק. — ובשעת קבורת העלמות יאמרו העומדים גם בכונת הלל לאמר:

דִּיבְּנוּ יְסוּדֵי עוֹלָם, גִּשְׁמוֹת טְהוֹרוֹת, פְּזוּחַת הַרְקִיעַ מְזִהִירוֹת, וּבְלִבְנֵת הַפְּסִיר מְאִירוֹת, אֲדִירֵי הַתּוֹרָה בְּמִשְׁנֵה וּבְגִמְרָא גְבוּרֵי כַח עֲמֻלָּהּ בְּטַהֲרָה, עוֹסְקֵי בַתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת ד' בְּרָה, אֲשֶׁר נֶאֱסְפוּ זֶה שָׁנִים בְּבִירִים בְּשָׁלוֹם אֶל אֲבוֹתָם, וְנָחוּ בְּמִנוּחַת שְׁלוֹם, מְנוּחַת כְּבוֹד עַל אֲדָמָתָם, בְּאֵנו הַיּוֹם בְּשִׁבְרוֹן לֵב וּבְגִמְיִכוֹת רוּחַ, עֲלוּבִים בְּנִפְשׁ מְרָה עֲלֵי עֶפְרַיִם לְהַשְׁתַּחֲוֹת, לְפִיּוֹם וּלְדַבָּר עַל לְבַתֵּיכֶם הַטְּהוֹרִים, עַל אֲשֶׁר הִטְאָנוּ עֵוִינוּ וּפְשַׁעְנוּ, לַד' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְלָכֶם, כִּי הִרְגָנוּ מְנוּחַתְכֶם בֵּית מִשְׁכַּב עֲצֻמוֹתֵיכֶם, יִגְעֲנוּ לְהַעֲלוֹתֶם בְּשָׁלוֹם מִבֵּית קְבוּרוֹתֵיכֶם, אֲדָ לֹא בְּמַרְדּוֹ וּבְמַעַל פְּעֻלָּנוּ פּוֹעַל, וְהַסְּבוֹת יְדוּעוֹת מִהַמְעֻשִׁים הַגְּרוּעוֹת, וְכִי הוֹכַרְחָנוּ בְּעוֹזְנֵינוּ מִסוּד סְגִנֵי הָעִיר וְהַבִּירָה, וּבְדִינָא דְמַלְכוּתָא נְגוּרָה הַגְּזִירָה וְהַגְּהָרְבוֹת מְאוּד אֲנַחְנוּתֵינוּ, וְעַל זֶה דָּוָה לִבְנֵנו אֲדָ לִישְׁנַעַת הַשֵּׁם כְּוִינָה יִשְׁמַע אֵל יִגְעֲנוּ, וַיֹּאמֶר סְלַחְתִּי לְעוֹנֵינוּ, וְגַם אַתֶּם קְדוּשֵׁי עֲלִיּוֹן תַּעֲבְרוּ עַל מַדּוּתֵיכֶם, עַל אֲשֶׁר עֲשִׂינוּ נֶגַד מַעֲלוֹתֵיכֶם, כֹּל אֲשֶׁר חָס וְשָׁלוֹם הַתְּרַשְׁלָנוּ מַעֲשׂוֹת לְכַבּוֹדְכֶם, הִיָּה הַכֹּל אֲצִלְנוּ בְּשִׁנְגָה הַיּוֹצֵאת בְּרַעַת מוֹטְעַת, וּמִתְהַרְטִים אֲנוּ עֲלֵינוּ בְּחַרְטָה גְּמוּרָה, חַרְטָה דְּמַעֲיָקְרָא, וְהִנְנוּ מְבַקְשִׁים מִכֶּם וּמִנְפִשְׁכֶם וְרוּחְכֶם וּנְשַׁמְתְּכֶם עַל כֹּל מַה שִׁחַטְאָנוּ וְעוֹיְנוּ וּפְשַׁעְנוּ נִגְדִיכֶם, יִכְמְרוּ נָא רַחֲמֵיכֶם עֲלֵינוּ וְתַעֲמִדוּ מִהַר בְּתַפְלָה וּבְבִקְשָׁה בְּעַדֵינוּ, מַעֲשֵׂיכֶם הַטּוֹבִים יִלְצוּ עֲלֵינוּ, יִבְטְלוּ כֹל גְּזִירוֹת רַעוֹת וְקִשּׁוֹת מַעֲלֵינוּ, וְלִמְעַן זְכוּתְכֶם וְצַדִּיקְתְּכֶם יִבְשְׂרוּנוּ הַשֵּׁם בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וַיִּמְלֵא לָנוּ בְּמַדְהַ טוֹבָה כֹּל מִשְׁאָלוֹת, וְאַתֶּם תִּנְחָחוּ מַעֲתָה מְנוּחַת שְׁלוֹם וְשָׁלוֹה, מְנוּחַת הַשְׁקֵט וּמְרִגּוּעַ, עַד יַעֲרָה רוּחַ מְמָרוֹם, לְהַחְיֹתְכֶם בְּתַחֲיִית הַפְּתִים עִם כֹּל שְׂאֵר צְדִיקֵי וְחַסִּידֵי עוֹלָם אָמֵן: